गोतमो राहूगणः। उषाः, १६-१८ अश्विनौ। १-४ जगती, ५-१२ त्रिष्टुप्, १३-१८ उष्णिक्

पुता उ त्या उषसंः केतुमेकत पूर्वे अर्धे रजेसो भानुमेञ्जते। निष्कृण्वाना आर्यधानीव धृष्णवः प्रति गावोऽरुषीर्यन्ति मातरः॥ १.०९२.०१

त्या एताः- ता एताः। उषसः- ज्ञानोदयदेवताः। केतुम्- प्रज्ञाम्। अक्रत- कृतवत्यः। रजसः- आकाशस्येत्याधिभौतिके। चित्ताकाशस्येत्याध्यात्मिके। पूर्वे अर्धे- प्राचीदिग्माग इत्याधिभौतिके। चित्तस्य प्रज्ञाभाग इत्याध्यात्मिके। भानुम्- चित्किरणम्। अञ्जते- व्यक्तीकुर्वन्ति। धृष्णवः- शत्रुधर्षकाः। आयुधानि- प्रहरणानि। इव। निष्कृण्वानाः- भावनानि संस्कुर्वन्ति। मातरः- जगन्मातरः। अरुषीः- रोचमानाः। गावः- चित्किरणान्। प्रति यन्ति- प्रतिगच्छन्ति॥१॥

उद्पप्तन्नरुणा भानवो वृथा स्वायुजो अरुषीर्गा अयुक्षत।

अक्रेन्नुषासौ वयुनानि पूर्वथा रुशन्तं भानुमरुषीरशिश्रयुः॥ १.०९२.०२

अरुणाः- द्योतमानाः। भानवः- चित्किरणाः। वृथा- अनायासेन। उतप्तन्- उदगमन्। अरुषीः-रोचमानान्। स्वायुजः- सुखेन आयोक्तुं शक्यान्। गाः- धेनूपलक्षितचिद्रश्मीन्। अयुक्षत-अयोजयन्। उषासः- ज्ञानोदयदेवताः। पूर्वथा- पूर्ववत्। वयुनानि- ज्ञानानि। अक्रन्- चकुः। अरुषीः- दीप्तिमत्यः। रुशन्तम्- दीप्तिमन्तम्। भानुम्- आत्मसूर्यम्। अशिस्रयुः- असेवन्त॥२॥

अर्चीन्त नारीरपसो न विष्टिभिः समानेन योजनेना परावतः।

इषं वहन्तीः सुकृते सुदानवे विश्वेदह् यर्जमानाय सुन्वते॥ १.०९२.०३

नारीः- नेत्र्यः। अपसो न- शुभकर्माणीव। विष्टिभिः- शरणभूताभिः स्वशक्तिभिः। विश प्रवेशने। परावतः- परात् स्थानाचिदाकाशात्। समानेन योजनेन- समत्वयोगेन। अर्चीन्त- चिदाकाशं पूजयन्ति। सुकृते- शोभनकर्मकृते। सुदानवे- शोभनदात्रे। सुन्वते- रसनिष्पादकाय। यजमानाय- पूजकाय। विश्वेदह- सर्वामेव। इषम्- शोभनसङ्कल्पशक्तिम्। वहन्तीः- आवहन्त्यः॥३॥

अधि पेशांसि वपते नृत्रिवापोर्णुते वक्षं उस्रेव बर्जंहम्।

ज्योतिर्विश्वरमे भुवनाय कृण्वती गावो न व्रजं व्युश्षा आवर्तमः॥ १.०९२.०४

नृत्ः - नृत्तशालिनी युवतिः । इव । पेशांसि - विविधभावनारूपाणि । अधि वपते - स्वस्मिन् धारयित । बर्जहम् - क्षीरोपलिब्धस्थानम् । उस्रेव - यथा गौर्वत्साय प्रदर्शयिति तथा । वक्षः - स्वहृद्यं स्ववत्सेभ्योस्मभ्यम् । अपोर्णुते - प्रकाशयित । विश्वस्मे - सर्वस्मे । भुवनाय - जगते । ज्योतिः । कृण्वती - कुर्वती । उषाः - ज्ञानोद्यदेवता । गावः - सूर्यिकरणा धेनवो वा । व्रजम् - स्वोपलिब्धस्थानम् । न = इव । जगद्याप्नोति । तमः - अन्धकारमज्ञानम् । वि आवः - विवृतमकरोत् ॥४॥

प्रत्युचीं रुशंदस्या अद्रश्चिं वि तिष्ठते बार्धते कृष्णमभ्वम्।

स्वरं न पेशो विद्थेष्व अश्वित्रं दिवो दुहिता भानुमश्रेत्॥ १.०९२.०५

अस्याः- उषसः। रुशत्- रोचमानम्। अर्चिः- तेजः। प्रति अदर्शि- दृश्यते। वि- विशेषेण। तिष्ठते- तिष्ठति। कृष्णम्- कृष्णवर्णम्। अभ्वम्- महान्धकारम्। बाधते। विद्थेषु- यज्ञेषु। यैर्विदन्त्यात्मानमिति विद्थाः। आत्मा यज्ञेन कल्पतामिति श्रुतौ। स्वरुं न- मन्त्रमयम्। स्वृ शब्दोपतापयोः। पेशः- रूपम्। अञ्जन्- व्यक्तीकुर्वन्। दिवो दृहिता- चिदाकाशजा। चित्रम्- असाधारणम्। भानुम्- आत्मसूर्यम्। अश्रेत्- असेवत। श्रिञ् सेवायाम्॥५॥

अतारिष्म तमसस्पारमस्योषा उच्छन्ती वयुनां कृणोति।

श्रिये छन्द्रो न स्मयते विभाती सुप्रतीका सौमनुसायाजीगः॥ १.०९२.०६

अस्य- एतस्य। तमसः- अन्धकारस्याज्ञानस्य। पारम्। उषाः। उच्छन्ती- व्याप्नुवती। वयुना-ज्ञानानि। कृणोति- करोति। छन्दो न- वेद इव। श्रिये- मङ्गळाय भवति। विभाती- दीप्तिमती। स्मयते- मन्दं हसति। सुप्रतीका- शोभनरूपिणी। सौमनस्याय- शोभनचित्ताय। अजीगः- तमो ग्रसति॥६॥

भास्वती नेत्री सूनृतानां दिवः स्तवे दुहिता गोर्तमेभिः।

प्रजावतो नृवतो अश्वेबुध्यानुषो गोअयाँ उप मासि वाजीन्॥ १.०९२.०७

भास्वती- ज्योतिष्मती। स्नृतानाम्- प्रियहितभावानाम्। नेत्री- प्रणेत्री। दिवो दुहिता-चिदाकाशजा। गोतमेभिः- अतिशयज्ञानवद्भिः। स्तवे- स्तूयते। उषः- ज्ञानोदयदेवते। प्रजावतः-सन्तितयुक्ताः। नृवतः- नेतृयुक्ताः। अश्वबुध्यान्- प्राणबोधिनीः। गोअग्रान्- ज्ञानप्रधानाः। वाजान्- गतीः। वज गतौ। उप- अस्मत्समीपे। मासि- प्रदर्शयसि। मा माने॥७॥

उष्स्तमेश्यां यशसं सुवीरं दासप्रवर्गं र्यिमश्वंबुध्यम्।

सुदंसंसा श्रवंसा या विभासि वाजंप्रसूता सुभगे बृहन्तंम्॥ १.०९२.०८

सुदंससा- शोभनकर्मनिष्पाद्यित्र्या। श्रवसा- श्रुत्या। या। विभासि- शोभसे। सा त्वम्। सुभगे-सौभाग्यवति। उषः- ज्ञानोद्यदेवते। बृहन्तम्- महान्तम्। सुवीरम्- शोभनवीर्यम्। दासप्रवर्गं-सुदासयुक्तम्। श्रुतौ दासा द्विविधाः। विषयभोगदासाः अधार्मिकभावनानि। दिवोदासाः धार्मिकभावनानि। अश्वबुध्यम्- प्राणबोधकम्। रियम्- अनुभवम्। यशसम्। अश्याम्- भुञ्जे॥८॥

विश्वानि देवी भुवनाभिचक्ष्यां प्रतीची चक्षुरुर्विया वि भाति।

विश्वं जीवं चरसे बोधयन्ती विश्वस्य वार्चमविदन्मनायोः॥ १.०९२.०९

देवी- द्योतनशक्तिः। प्रतीची- प्रत्यङ्मुखी। चक्षुः- ज्ञानचक्षुः। विश्वानि- सर्वाणि। भुवनानि। अभिचक्ष्य- अभिप्रकाश्य। उर्विया- विस्तृतभावनया। वि- विशेषेण। भाति- राजते। विश्वम्- सर्वम्। जीवम्- प्राणधारणम्। बोधयन्ती- प्रबोधयन्ती। चरसे- सञ्चरित्त। विश्वस्य- सर्वस्य। मनायोः- चित्ताधारभूतप्राणस्य। मुख्यप्राणस्येति भावः। वाचम्- मन्त्रम्। अविदत्- ज्ञातवती॥९॥

पुनःपुनुर्जायमाना पुराणी समानं वर्णमिभ शुम्भमाना।

श्वघ्नीवं कृत्तुर्विजं आमिनाना मर्तस्य देवी जुरयन्त्यायुः॥ १.०९२.१०

पुराणी- सनातनी प्राचीना। पुनः पुनः। जायमाना- प्राहुर्भूता। समानं वर्णं- समानरूपेण। अभि- अभितः। शुम्भमाना- शोभमाना। कृतुः- कर्तनशीलः। श्वव्नीव- इन्द्र इव। देवशुन्या सरमया गोवेदनाय वृत्राणि अन्विष्य नाशक इन्द्रः श्वव्नी। श्रुतौ देवशुनी सरमा जिज्ञासान्वेषणलिधदेवता। इन्द्रः ईशनाधिदेवता। गौः चित्किरणः। वृत्राणि चित्किरणावारकशक्तयः। विजः- युद्धाय चलतो वृत्रान्। आमिनाना- हिंसन्ती। देवी- देवता। मर्तस्य- मनुष्यस्य। आयुः- आयुषम्। जरयन्ती- जनयन्ती। प्रतिदिनमुद्दयसमये सा मनुष्यस्य जीवनकाले एकं दिनं गतमिति ख्यापयन्तीत्याधिभौतिके। आध्यात्मिके तु मनुष्यस्य जीवनकालमनित्यमिति ज्ञानं ख्यापयन्तीति भावः॥१०॥

व्यूर्ण्वती दिवो अन्ताँ अबोध्यप स्वसीरं सनुतर्युयोति।

प्र<u>मिन</u>ती मेनुष्यो युगानि योषो जारस्य चक्षेसा वि भति॥ १.०९२.११

दिवो अन्तान् नभसः प्रान्तान् । व्यूर्ण्वती - आच्छादियत्रीं रात्रिं तिरस्कुर्वती । ऊर्णुञ् आच्छाद्ने । अबोधि - बोध्या भवति । स्वसारम् - स्वतः सरन्तीं रात्रिम् । सनुतः - अन्तर्हितप्रदेशे । अप - अपगमय्य । युयोति - पृथक्करोति । मनुष्या युगानि - मनुष्यप्रज्ञाः । प्रिमनाती - प्रकर्षेण दैवप्रज्ञार्थं हिंसन्ती । जारस्य - रात्रेर्जरियतुः सूर्यस्य । योषा - पुत्री । चक्षसा - प्रकाशेन । वि भाति ॥११ ॥

पुशून्न चित्रा सुभगां प्रथाना सिन्धुर्न क्षोदं उर्विया व्यंश्वेत्।

अमिनती दैव्यानि व्रतानि सूर्यस्य चेति रिश्मिर्धशाना॥ १.०९२.१२

चित्रा- असाधारणी। सुभगा- सौभाग्यवती। पश्क्त- पश्र्पलक्षितचित्किरणान्। प्रथाना- प्रख्यापयन्ती। प्रथ प्रख्याने। सिन्धुर्न क्षोदः- स्यन्दनशीलमुदकमिव। उर्विया- विस्तारभावा। व्यश्वेत्- व्याप्नोत्। दैव्यानि- दिव्याः। व्रतानि- नियतीः। अमिनती- अहिंसती। सूर्यस्य- आत्मसूर्यस्य। रिश्मिभः- चित्किरणैः। चेति- संज्ञाता। चिती संज्ञाने। दृशाना- दृश्यमाना वर्तते॥१२॥

उषस्तचित्रमा भेरास्मभ्यं वाजिनीवति। येने तोकं च तनेयं च धामहे॥ १.०९२.१३

वाजिनीवित- शोभनगितमिति। उषः- ज्ञानोदयदेवते। येन। तोकम्- अस्मत्पुत्रम्। तनयम्-पौत्रम्। च। धामहे- दधीमिहि। तत्। चित्रम्- विचित्रं बलम्। अस्मभ्यम्। आ भर-संपादय॥१३॥

उषों अद्येह गोमृत्यश्वविति विभाविर। रेवदुस्मे व्युच्छ सूनृतावित।। १.०९२.१४

अश्वावित- प्राणवित । विभाविर- दीप्तियुक्ते । गोमित- रिश्मयुक्ते । सृनृतावित- प्रियिहितभावनावित । उषः- ज्ञानोदयदेवते । अद्य- इदानीम् । इह- अत्र । अस्मे- अस्माकम् । रेवत्- दानयोग्यधनयुक्तं कर्म यथा भवित तथा । व्युच्छ- तमो निवारय । व्याप्ता भवेति भावः ॥१४ ॥

युक्ष्वा हि वीजिनीवृत्यश्वाँ अद्यारुणाँ उषः। अर्था नो विश्वा सौर्मगान्या वेह॥ १.०९२.१५

वाजिनीवित- शोभनगतियुक्ते। उषः। अद्य- इदानीम्। अरुणान्- रोचमानान्। अश्वान्-तुरगोपलक्षितप्राणान्। युक्ष्व- योजय। अथ- अनन्तरम्। नः- अस्माकम्। विश्वा- सर्वाणि। सौभगा- सौभाग्यानि। आ वह- प्रापय॥१५॥

अश्विना वर्तिर्स्मदा गोमदस्या हिरेण्यवत्। अर्वाग्रथं समनसा नि येच्छतम्॥ १.०९२.१६

दस्रा- दर्शनीयो। अश्विना- प्राणापानेश्वरो। ज्ञानोदयपालको। आ- समन्तात्। अस्मत्-अस्माकम्। गोमत्- चिद्रिश्मयुक्ता। हिरण्यवत्- हितरमणीयभावनायुक्ता। वर्तिः- स्थितिर्यथा भवति तथा। अर्वाक्- अर्वाचीनम्। रथम्- वाहनं लक्ष्यप्रापकगतिप्रतीकम्। समनसा- सहृदयो। नि यच्छतम्- आवर्तयतम्॥१६॥

या<u>वि</u>त्था श्लोक् मा दिवो ज्योतिर्जनीय चक्रथुः। आ न ऊर्जं वहतमिश्वना युवम्॥ १.०९२.१७ यो। इत्था- इत्थम्। दिवः- चिदाकाशात्। ज्योतिः- ज्योतिर्मयं ध्विनमयम्। श्लोकम्- मन्त्रम्। जनाय। चक्रथुः- अकुरुताम्। अश्विना- ताविश्वनो। युवम्- युवाम्। नः- अस्माकम्। ऊर्ज-

शक्तिम्। आ वहतम्- प्रापयतम्॥१७॥

एह देवा मयोभुवा दुस्रा हिरेण्यवर्तनी। उष्कुंधो वहन्तु सोमेपीतये॥ १.०९२.१८

सोमपीतये- रसानुभवाय। उषर्बुधः- ज्ञानोदये प्रबुद्धाः। देवा- द्योतनशीलौ। मयोभुवा-आनन्दमयौ। दस्रा- दर्शनीयौ। हिरण्यवर्तनी- दीप्तमार्गौ। अश्विनौ। इह- अत्र। आ वहन्तु-प्रापयन्तु ॥१८॥

